

Silvurbrúdleyp

3. juli hava Súsanna og Levi Niclasen, Hvaba, silvurbrúdleyp.

Vælkost verður í Roynhøllini friggjakvøldið 5. juli kl. 20.00.

Tey, sum vilja gleða okkum at koma í silvurbrúdleyp okkara, biðjast vinarligast siga frá á tlf. 75209 áðrenn 22. juni.

Brúdleyp

Leygardagin 6. juli kl. 14.30 giftast í Eiðis kirkju Elly Joensen og Konrad Joensen, bæði av Eiði.

Brúdleypið verður hildið í EB-húsinum kl. 19.30. Tey, ið vilja gleða okkum við at koma í brúdleyp, verða biðin um at siga frá á tlf. 23009, 23011 ella 23525 innan 29. juni.

Leygardagin 20. juli giftast í Sandavágs kirkju Baldur Sævarsdóttir og Thor Johan Skoradal.

Vælkost verður í SIF-húsinum kl. 19.00. Tey, ið vilja gleða okkum á hesum degi, biðjast vinarliga um at siga frá á tlf. 32381 ella 33219 innan 10. juli.

3. august kl. 16.00 giftast í Vágs kirkju Dania Hansen og Arni Johansen.

Vælkost verður í Framtíðini kl. 19.00. Tey, ið vilja gleða okkum á hesum degi, verða vinarligast biðin um at siga frá á tlf. 73425 ella 73769 áðrenn 6. juli.

Brúdleyp

Turið Macintosh hevur lokið prógv sum pedagogur við Abenrá Seminarium.

Lærlingur

Til skrivstovu okkara verður søkt eftir læringi at byrja skjótast til ber ella í seinasta lagi 1. august í ár.

Vit takast við at ala laks og sil, haggreiða, góðska og marknaðarføra somu úrdráttir á evropeiska eins væl og á amerikanska meginlandinum og í fjareystri.

At byrja við koma tygum at takast við alt fyrfallandi arbeiði, ið hoyrir slíkari skrivstovu til, men so hvørt sum tygum búast í yrkinum, verða avbjóðingarnar størri.

Tá bygnaðurin í felagnum er soleiðis háttaður, er møguleiki fyri at fáa innlit í ein hollan kunneleika um, hvussu eitt framkomi virki er samansett. Ein góður førningur til at byggja ein víðari lestur á.

Hava tygum hug og áráði til eitt spennandi læripláss og hava lokið prógv frá Hægri Handilsskúla ella líknandi skúla, setið so nakrar reglur saman um tygum sjálvan og sendið okkum tær saman við prógvum og viðmælum.

P/f Vestsalmon
Postboks 82
410 Kollafjørður
Att.: Frimund Hansen

Nú kreppa er á Ríkissjúkrahúsinum:

- Flytið okkara sjúklingar til onnur sjúkrahús

Viðmerking

Sverre Midjord skrivar

Vit frætta hvønn dag í tíðindunum um tey vanaligu viðurskifti, sum eru á Ríkissjúkrahúsinum í Keymannahavn.

Hetta er tað sjúkrahúsið, sum vit føroyingar gera brúk av fyri okkara sjúku, sum ikki kunnu fáa hjálp her heima á landi.

Nú er stóðan tann á Ríkishospitalinum, at vit ikki longur bara kunnu standa og hyggja at og kanska bara biða, til viðurskiftini batna. Stóðan er so álvarsilig, at vit ikki undir nokrum umstøðum kunnu senda okkara sjúklingar til eitt sjúkrahús, sum hevur so stórar trupul-

leikar. Vit kunnu ikki senda sjúklingar úr Føroyum til víðari viðgerð á einum sjúkrahúsi, sum er blokerað av stríði um tær atlaðu spariætlarnar innan sjúkrahúsvirkið.

Vit gjalda fyri okkara sjúklingar.

Tað at ein sjúklingur verður sendur av landinum, er í sjálvum sær nakað, sum rakar hart, og so at vita, at viðkomandi ikki fær nakra viðgerð, tað kunnu vit ikki góðkenna, tí sum sagt, tað verður gildið fyri viðgerð. Hesi mótmælini, sum verða framd á Ríkishospitalinum, ganga út yvir sjúklingin, og serliga okkara, sum eru so langt frá sínum og ongan hava at venda sær til fyri at fáa eina hjálpanði hond.

Tað liggja fleiri børn á krabbameinsdeildini og bara tað at liggja har er í sjálvum sær eitt stórt trýst fyri tey, sum verða av, og eru tað mammurnar, sum har royna at gera tað, ið gerast kann fyri teirra og sjálvst um tær eru undir stórum trýsti, so mugu tær vera har, og mammurnar mugu sjálvar geva børnum sínum tað medisín, sum tey skulu hava. Tann hjálpin, sum sjúklingurin skuldi fingið

frá læknum og sjúkrasystur, ta hjálpinu mugu mammurnar geva børnum sínum. Tað at mammurnar eru um síni børn er bara gott og rætt, men at bornini ikki fáa serkøna hjálp, tað er eitt stórt trýst, og hetta kunnu vit ikki framhaldandi góðkenna. Her eigur Føroya Landsstýri at vísa í verki, hvat teir eru til, og fáa hesi viðurskifti í rættlag, tí sum sagt, vit gjalda fyri okkara sjúklingar og fyri viðgerð.

Tað er samtykt í nýggju sjúkrahúslógini, at læknar hava loyvi til at senda sjúklingar á onnur sjúkrahús enn tað, sum vit nú eru bundin at, tað er eisini loyvt at senda sjúklingar til onnur lond. Við teimum verandi umstøðum í huga eiga okkara myndugleikar at gera brúk av nýggju sjúkrahúslógini og flyta okkara sjúklingar á sjúkrahús, sum ikki eru rakt av teimum trupuleikum, sum ráða á Ríkishospitalinum. Og hetta eigur at verða gjørt beinanvegin, tí tey, sum liggja á Ríkishospitalinum, fáa onga viðgerð.

Vit eiga at seta okkum í teirra stað, sum eru rakt og sum ikki fáa nóg góða hjálp. Tað at mammurnar eru um

børn síni er gott, men at tær orsakað av kreppu í sjálvum sjúkrahúsvirkinum eisini er noyddar at geva sínum børnum tann heilivág, sum tey skulu hava, tað er at krevja ov nógv.

Tað at vit gjalda fyri professionella hjálp og onga fáa er langt úti. Tí verður henda mín áheitan send okkara landsstýri. Gerið nakað við hetta her og nú, og setið tykkum í teirra stað, sum rakt eru, og sum er langt frá sínum og bert eru fýr fyri at hyggja at, tí sjúklingarnir onga veruliga hjálp fáa.

Vit gjalda fyri hjálp og viðgerð og tað er tað, vit við verandi umstøðum ikki fáa. Sambært nýggju sjúkrahúslógini hava vit møguleikan at rætta uppá hesi viðurskifti.

Hugsuð um tey, sum rakt eru og onga hjálp fáa, tí verður heitt á Føroya Landsstýri um at gera brúk av lógini og flytið okkara sjúklingar á sjúkrahús, har viðgerðin verður framd. Hetta hevur skund.

Sverre Midjord

Lítið eftir, tá ið keisarin hevur fingið sítt

Viðmerking

Niels Pauli Danielsen skrivar

Leif Niclasen og Jógvan við Keldu hava funnist at upp-

skotinum um frádrátt fyri gávur til vælgerandi endamála, sum er vælkent í grannalondum okkara, meðan Svenning av Lofti tykist hava skilt stóðuna betur og hevur tikið undir við uppskotinum. Tøkk skal hann hava fyri tað.

I grannalondum okkara hav tey skilt, at høgt skatta- og avgjaldstrýst minskar um innføkurnar hjá tí sjálvboðna arbeiðinum, tí at nógv, sum vildu givið, hava ikki ráð, tá ið keisarin fyrst skal hava sítt.

Og keisaraparið í Føroyum, land og kommunur, krevur so nógv inn í skatti, tolli og avgjöldum, at tað

er lítið eftir at liva av, lítið eftir til mat og klæði, bil og hús, og lítið at hjálpa nøkrum við.

Eisini uppsparda peningin er parið lagst á. Og ikki munnu tey vera fá foreldur, abbar og ommur, sum hava verið noydd at tikið burtur av tí uppsparda fyri at hjálpa børnunum, sum eru verri fyri. Tað er óivað ein av orsökunum til, at uppspardi peningin í Føroyum er minkaður so nógv tey seinastu árin.

Viðhvørt kann keisarin krevja tað, ið Guds er. Viðhvørt kunnu land og kommunur krevja so nógv inn, at tað gongur út yvir sam-

komulívið og alt tað sjálvboðna kristiliga hjálparbeidið.

Spurningurin er, hvat ið hetta verður virt. Hvát ið samfelagið, land og kommunur, sum krevja inn skatt, virða hetta arbeiði. Ella halda teir bara, at teir kunnu krevja og krevja í tað endaleysa, uttan at tað gongur út yvir nakran.

Tað tykist tibatúr nú, sum hava vit fingið eitt stýri, ið sær, at mark er fyri, hvussu nógv ið keisarin kann krevja. Tað er í tøkum tíma.

Niels Pauli Danielsen, K. F.

sosialurin
– fimm ferðir um vikuna